

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי י"ז שבט תשפ"ב | דף היומי בבלי: מועד קטן ז | דף הכולל: חגיגה י.
דף היומי בהלכה: מסעיף ז' עד סימן תרפ"ט סעיף ב'.
מוסר: דבר בעיתו - שער האחוה מתחילת פרק א' עד "ועתה נבאר".
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ג' עד 'והשני כי הארת השכל'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מעמדי הענק של סיום 'הדף היומי בהלכה' – הפרטים נחשפים | אז שאלו את הבריסקער רב: ומה עם ר' ברוך זלדוביץ? | איך עבר היבני יששכר? זיי"ע את המבחן בפרשת השבוע! | 2319

חדשות דרשו

הפרטים נחשפים: שני מעמדי סיום אדירים ייערכו בהיכלי ארנה בירושלים בהשתתפות מרנן ורבנן שליט"א

בשל ריבוי המשתתפים, הסיומים בדף היומי בהלכה, ייערכו פעמיים בהיכל 'ארנה' בירושלים, בליל שישי ט' אדר א', ובמוצאי שבת י"א אדר א' בראשות מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א • במקביל, רבבות ישתתפו בסיומים שייערכו ברחבי תבל • במעמדים יצויין גם סיום סדר מועד בדף היומי בבלי

כמיטב המסורת של דרשו, המעמדים יהיו מושקעים ברמה הגבוהה ביותר. במעמד הסיום ביום חמישי תוצג לראשונה יצירה חדשה של היוצר המוזיקאלי ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום, בשם "עיקר לימוד האדם" שמבוססת על ההקדמה שכתב מרנא בעל החפץ חיים זי"ע בהקדמתו לספר המשנ"ב. היצירה שתשלב רגש, קצב ועומקים מוזיקאליים, מבוססת על דברי מרן החפץ חיים זי"ע כי עיקר לימוד האדם צריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה. בנוסף יוצג שיר חדש ומיוחד שמבוסס על דבריו של רבי חיים מוולוז'ין בספרו 'נפש החיים', שבו הוא ממחיש את ייחודם וטוהרם וקרבנותם לקב"ה של לומדי התורה. השיר המיוחד יורגש ע"י הבעל מנגן ר' מוטי שטיינמץ שבקולו המיוחד ירגש את רבבות עמך בית ישראל, במטרה להאדיר ולכבד את לומדי התורה המקדישים לילות כימים על מנת ללמוד וללמוד לשמור לעשות ולקיים.

הפקת המעמדים שייערכו כאמור באולמי ארנה, כבר החלה,

שישו ושמחו בשמחת התורה כי היא לנו עוז ואורה: רבבות לומדי הדף היומי בהלכה בעולם היהודי ישתתפו במעמדי הסיום הגדולים שייערכו במהלך השבועות הקרובים. בישראל, לראשונה בהיסטוריה, בשל הביקוש הגדול להשתתף באירועים, ייערכו שני מעמדי סיום בזה אחר זה. הסיום הראשון ייערך בליל שישי ט' אדר א', והסיום השני ייערך במוצאי שבת, י"א אדר א'. הסיום הראשון ייערך לתושבים מרחבי הארץ, והסיום במוצאי שבת ייערך לבני אזור ירושלים.

המעמדים ייערכו בהשתתפותם של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א שיכבדו את התורה בנוכחותם, ישאו דברים ויחזקו את רבבות לומדי הדף היומי בהלכה, הנבחרים שעמלו, יגעו והשיגו הישגים יוצאי דופן בידיעת התורה, וכמובן, רבבות עמך בית ישראל שמתכוונים להצטרף ללימוד ההלכה היומי כסדר, על מנת ללמוד כיצד לחיות כמו יהודי ולרכוש ידיעות מעשיות בהלכה לפי הסדר שנתקן ע"י דרשו ובברכתם של גדולי ישראל זצוק"ל ושליט"א.

מחצרות הקודש ביהדות אירופה. בנוסף, יוצגו במעמד פרקי היסטוריה מרגשים שיספרו את סיפור כתיבת ספר ה'חפץ חיים' וסיפור חייו של קדוש ישראל, מרנא בעל החפץ חיים זיע"א. כל משתתף במעמד יקבל ערכת מתנה מיוחדת הכוללת, כיבוד, לוח 'דף היומי בהלכה' וחוברת של תחילת הלימוד וכמו כן ספר חדש מבית דרשו במתנה.

בנוסף, עוד לפני תחילת מעמדי הסיום, יפתחו דוכנים ייעודיים למכירת ספרי 'דרשו' במחירים מוזלים במסגרת יריד מיוחד וחד-פעמי. בנוסף, יימכרו עודפים של אוצר הספרים המפואר של 'דרשו', במחירים חסרי תקדים. השנה, כשירות מיוחד למשתתפים, יתאפשר משלוח עד הבית של הספרים הנרכשים, בעלות מסובסדת של 10 שקלים בלבד.

כאשר תוכננה במה מיוחדת שעשרות בעלי מקצוע אמונים עליה, שתכלול במה מיוחדת ומושקעת שטרם נראתה כמותה במעמדים לכבודה של תורה.

בשני המעמדים יופיעו הבעלי מנגנים ר' מוטי שטיינמץ, ר' זאנוויל וינברגר, ר' אהרלה סמט, ר' נפתלי קמפה, ר' מוטי ויזל, בניצוחם של ר' משה מרדכי מונה רוזנבלום, משה לאופר, מושי רוט, רובי בנט ובהשתתפות מקהלת 'מלכות' בהרכב מורחב, בניצוחו של ר' פנחס ביכלר. בנוסף תופיע מקהלת הילדים חסידימלעך בניצוחו של ר' יענקי לויפר, יחד עם ילד הפלא בנצי קלצקי, ובליווי תזמורת ענק בת 50 כלים.

במהלך המעמד, המנצח ר' משה מרדכי מונה רוזנבלום יציג שחזור אינסטרומנטלי עכשווי של יצירות מוזיקאליות עתיקות

חדשות דרשו

ומלאה הארץ דעה את ה': עשרות סיומים בדף היומי בהלכה ייערכו ברחבי תבל

מאקוודור, רוסיה, צרפת, אנגליה, בלגיה, ונצואלה, ברזיל, אוסטרליה ובעוד עשרות מקומות ברחבי העולם ייערכו מעמדי סיום מרגשים שיחתמו את המחזור השני בדף היומי בהלכה ויתחילו בס"ד את המחזור השלישי

כולו" אומרים בארגון דרשו. "הלימוד הפך להיות הגורם שמחבר בין יהודים בכל העולם, כאשר יהודים בעלי בתים, כמו גם בעולם הישיבות, אברכים ותלמידי חכמים מרגישים מחוברים ללימוד שמאפשר לכל יהודי לחיות כמו יהודי, לחשוב כמו יהודי, ולכלכל את צעדיו היומיומיים מרגע קימתו בבוקר ועד עלותו על יצועו, בדרך של יהודי".

"הנושא של המבחנים מאפשר ללומדים, מעבר ללימוד המיוחד שמקנה להם ידיעות בהלכה, גם לדעת ולזכור את הנושאים כמו שצריך" אומרים בדרשו. "אינו דומה לימוד שמטרתו היא לזכור, ללימוד שאין הלומד מתכוון בו להיבחן ולזכור. הלימוד עצמו נעשה יותר תובעני, והלומד זוכר יותר טוב את הנלמד, מבין יותר טוב את החומר".

בדרשו מבקשים להבהיר כי מתקיים עידוד לפתיחת שיעורים כאשר כל אדם שמבקש לפתוח שיעורים ברחבי העולם זוכה לסיוע מצד מחלקת השיעורים הבינלאומית של דרשו. "אנחנו מקבלים כל העת פניות מכל רחבי העולם, כולל מערים נידחות מאוד שכלל לא ידענו ששמעו בהם על ארגון דרשו, מה שממחיש את העוצמה של הדף היומי בהלכה שהתפשט בכל תפוצות ישראל. כל קהילה שמבקשת לאמץ את הלימוד זוכה למלוא העזרה על מנת להגדיל תורה ולהאדירה".

במקביל למעמדי הסיום האדירים שייערכו בריכוזים היהודיים הגדולים בעולם, בישראל, אנגליה, וארה"ב, ייערכו מעמדי סיום גם בעשרות נקודות ברחבי הגלובוס, כאשר הלומדים יצינו את סיום המחזור השני ותחילת המחזור השלישי בדף היומי בהלכה.

סיומים ייערכו בין היתר בקהילות היהודיות בדרום אפריקה, הן ביוהנסבורג והן בקייפטאון, בנוסף ייערכו סיומים בכמה ממדינות מזרח אירופה, אם זה באודסה וקייב, בלארוס, בודפשט, כמובן גם במדינות מערב אירופה הגדולות כמו אנגליה בלגיה וצרפת, כמו גם במדינות קטנות יותר כמו אוסטרליה, הולנד ושוויץ ואפילו ג'יברלטר. בדרום אמריקה ייערכו סיומים בונצואלה, במקסיקו, בפנמה, כאשר סיומים ייערכו גם באוסטרליה המרוחקת.

בארגון דרשו אומרים כי בשבועות האחרונים פנו לארגון עשרות קהילות יהודיות מרחבי העולם שביקשו לחלוק את העובדה שהן עורכות אצלן סיום בדף היומי בהלכה, ומהוות חלק ממשפחת דרשו העולמית. בארגון דרשו דאגו למשלוחים מיוחדים שהעבירו לקהילות ברחבי העולם את חוברות הסיום המיוחדות, ומשנה ברורה חלק א' עם המוספים והביאורים, לקראת תחילת המחזור השלישי.

"הלימוד בדף היומי בהלכה מקיף כיום קהילות בעולם היהודי

בספר 'בן יהודע' הביא דבר פלא בשם האריז"ל שאחד מן הניסים הגדולים בהר סיני, היה, שבשעת מתן תורה נעשה כל השטח סביב הר סיני ריק מאויר, ובדרך הטבע אי אפשר להתקיים ולעמוד אפילו שעה אחת בלא אויר

לקט מיוחד על הניסים הגדולים במעמד הר סיני

כאילו עקוד ונתון על המזבח, ואברהם כאילו פשט ידו ולקח את המאכלת לשחוט את בנו".

וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק: (כ' ט"ו) מדוע מתנענעים בשעת לימוד התורה

בבעל הטורים (כאן) הביא רמז למנהג בני ישראל שמתנענעים בשעת לימוד התורה, מדכתיב: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק", וינעו' הוא מלשון 'תנועה', שבני ישראל נעו ממקומם לאחוריהם בשעת קבלת התורה, שהתורה ניתנה באימה ביראה ברתת ובזיע (ברכות דף כב ע"א), על כן מתנענעים בשעת לימוד התורה.

בזוהר הק' פרשת פנחס (ח"ג דף ר"ט ע"א) מבואר הטעם שדוקא בני ישראל מתנענעים בשעת לימודם מה שאין דרך הגויים בכך, משום שבני ישראל יש בתוכם נשמה שהיא מאירה כמו הנר כדכתיב (משלי כ' כ"ז) "נר ה' נשמת אדם", וכאשר אומר דבר תורה הרי אותו נר דולק בו, ואינו יכול לשקוט אלא מתנענע לכאן ולכאן ולכל הצדדים כאור הנר. אמנם דוקא בני ישראל קרויין אדם, ועליהם נאמר (משלי כ' כ"ז) "נר ה' נשמת אדם", משא"כ אומות העולם אינם קרויין 'אדם' (יבמות דף סא ע"א), ולכן אינם מתנענעים בשעת לימודם.

בכוזרי (מאמר שני, אות עט-פ) הביא טעם שכלי ופלאי למה מתנענעים בשעת הלימוד: כי בימי הראשונים היו ספרים מועטים וקוראים רבים, ולכן היו עושים ספרים גדולים, והניחו הספר על הארץ בשעת הלימוד, כדי שיוכלו להסתכל בו עשרה אנשים או יותר בספר אחד, ולפי שהיו מתאספים הרבה אנשים ללמוד ביחד, והיו מסתכלים בספר למרחוק, וכל אחד ואחד מהם צריך להטות את גופו כלפי הארץ כדי להביט היטב בספר, ואח"כ היה מתרחק ושב אל מקומו כדי לתת מקום לחבריו להביט בספר, וכן חוזר חלילה בכל עת זה הולך וזה בא, ומשום זה הורגלו להתנועע בשעת הלימוד בתנועות הלך ושוב.

והרמ"א ז"ל בשו"ע (או"ח סימן מ"ח) כתב: "ונהגו המדקדקים להתנועע בשעה שקורין בתורה, דוגמת התורה שנתנה ברתת". וגם בדרכי משה שעל הטור כתב כן, והוסיף דברי רקנטי פרשת 'וישמע יתרו' כתב טעם על פי קבלה בתנועות אלו שמנענעים ישראל בשעת התפילה וכן הוא בזוהר עכ"ל.

ועיין עוד בספר בראשית (כ"א, ח' אות ב') שכתבתי עוד טעם פלאי על הנענוע שעת התפילה.

בשעת מתן תורה נעשה כל שטח הר סיני ריק מאויר

במסכת שבת (דף פט ע"א) איתא, שההר שעליו ניתנה התורה נקרא 'הר סיני', על שם ניסים שאירע בו לישראל, וסיני הוא אותיות ניסי. ובספר 'בן יהודע' על מסכת שבת (שם, ד"ה שם הר) הביא דבר פלא בשם האריז"ל שאחד מן הניסים הגדולים בהר סיני, היה, שבשעת מתן תורה נעשה כל השטח סביב הר סיני ריק מאויר, ובדרך הטבע אי אפשר להתקיים ולעמוד אפילו שעה אחת בלא אויר, ובני ישראל היו עומדים סביב הר סיני בדרך נס בלא אויר כלל.

ונראה לי להוסיף, שלפי זה נמצא ג"כ שזה שנשמעו הקולות של הדברות וקול השופר בשעת מתן תורה, והיה הקול הולך וחזק מאד, היה הכל בדרך נס, דהנה בספר 'הברית' (מאמר י"ז פ"ה ופ"ו) כתב: שחוש השמיעה תלוי באויר, ובלי אויר לא ישמע גם קול פעמון המצלצל. ואם כן זה שהיה הקול הולך וחזק מאד בשעת מתן תורה, על כרחך שהיה בדרך נס שהרי בכל שטח של הר סיני לא היה אויר.

הרים שנעקרו והגיעו למתן תורה

אחד מהניסים והפלאות שהיו במתן תורה, היה, שנעקרו הרים ממקומם והגיעו בפועל לרגל מעמד מתן תורה, כדאיתא במכילתא דרבי ישמעאל (כאן, מסכתא דבחדש פ"ה): "כשעמד הקדוש ברוך הוא ואמר אנכי ה' אלקיך, היו ההרים מתרעשים והגבעות מתמוטטות ובא תבור מבית אלים וכרמל מאספמיא, שנאמר (ירמיה מ"ו, י"ח) 'חי אני נאום המלך ה' צבקות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא'". וכן איתא במסכת מגילה (דף כ"ט ע"א) "ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה" וכו', ומבואר שההרים נעקרו ממקומם ממש. ויותר מכן איתא בילקוט שמעוני (שופטים רמז מ"ז) שהר הכרמל היה שט בים עד שהגיע למדבר. ועיין עוד ברבינו בחיי (לקמן פסוק כ"ד) שמה שכתוב בתהילים (קיי"ד, ד) "ההרים רקדו כאלים" איננו משל כאשר איננו משל מה שכתוב שם "הים ראה וינוס".

ולא רק בשעת מתן תורה נעקרו הרים ממקומם, אלא גם בשעת קריעת ים סוף כבר נעקר הר ממקומו, כדמצינו עוד במכילתא פרשת בשלח (מסכתא דויהי פ"ג): "רבי יוסי הגלילי אומר, כשנכנסו ישראל לים כבר הר המוריה נעקר ממקומו, ומזבחו של יצחק הבנוי עליו, ומערכתו הערוכה עליו, ויצחק

יש בני אדם המדברים בנענוע איברים

מן הראוי להעתיק דבר נפלא שכתב בספה"ק 'ראשית חכמה' (שער היראה, פרק תשיעי) בשם תיקוני הזוהר (תיקון ע', דף קלב ע"א), שיש בני אדם שמדברים בנענוע העיניים, ויש בני אדם שמדברים בנענוע הידיים, ויש בנענוע הראש, ויש בנענוע הגוף, ויש בנענוע הרגליים וסיבת הדבר הוא שבכל מקום שהנשמה שם בגוף האדם, עושה האדם תנועה יתירה במקום ההוא.

ונראה שזה רק בשיחת חולין, אבל בשעת לימוד התורה דרכם של בני ישראל להתנענע בכל הגוף וכנ"ל, על דרך מאמר הפסוק (תהילים ל"ה י') "כל עצמותי תאמרנה", שמדברים בתנועות כל

הרמ"ח אברים. וכן מבואר במסכת עירובין (דף נד ע"א) שדרשו על הפסוק (שמואל-ב' כ"ג, ה') 'ערוכה בכל ושמורה', אם ערוכה ברמ"ח איברים שלך משתמרת, ואם לאו אינה משתמרת". ופירש המהרש"א בחידושי אגדות (ד"ה ערוכה בכל): "ערוכה בכל, דהיינו בכל רמ"ח איברים, שהדיבור בקול רם מביא הרגשה ותנועה לכל האיברים".

במעמד הר סיני נעו ההרים והעצים

במחזור ויטרי כתב דבר פלא, שבקבלת התורה במעמד הר סיני, לא רק האנשים נעו אלא כל ההרים וכל האילנות נעו עמם. (הרב זאב וואלף) בלאאמור' הרה"ח ר' דוד לוי שליט"א זיכרמונן מתוך הספר אוצר פלאות התורה

פרשת השבוע

**כאשר התייצב רבינו בפני ראש הקהל שאלו הלה:
"האתה זה ראבינער שפירא אשר רוצה להיות כאן רב?
האם אתה יודע ללמוד?" - "כן, כן", השיב רבינו. המשיך
ראש הקהל ושאל: "היודע אתה מהי פרשת השבוע?..."**

כך צלח רבינו ה'בני יששכר' מדינוב זי"ע את 'מבחן' הרבנות בקהילת ריביטיטש

- "כן, כן", השיב רבינו.

ושוב שאל ראש הקהל: "היודע אתה מהי פרשת השבוע?"

- "כן, אני יודע. פרשת יתרו".

- "ומי היה יתרו?"

- "יתרו היה 'גלח' (כומר), כהן מדין".

- "וכמה בנות היו לו?"

- "שבע בנות".

- "אם כן אשאלך שאלה: אם יתרו היה 'גלח', אז איך היו לו

שבע בנות? הלא הגלחים כידוע אינם נושאים נשים ואין להם בנים ובנות?"

ענה לו רבינו תיכף ומיד תוך כדי דיבור: "זה היה לפני מתן תורה ואז עדיין הותר להם לישא אשה ולהוליד בנים..."

תשובת רבינו זי"ע הוטבה מאד בעיניו וצעק ואמר מתוך התלהבות: "אתה באמת למדן גדול ומובהק! אותך ראיתי לטוב בעיני כדאי והגון לשבת על כסא הרבנות דקהלתנו ריביטיטש".

וכן הוה שנתקבל שם ברוב פאר וכבוד בלי שטן ומסטין.

(גיליון 'דברים של טעם')

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה

הרה"ק בעל בני יששכר זי"ע שימש תקופה ברבנות קהילת ריביטיטש. בספר תולדות מהרצ"א מסופר, כי קשה היה מאד להשיג את משרת הרבנות באותה קהילה, כי כל רב אשר היה ברצונו להתקבל שם לאב"ד, היה צריך מקודם לעמוד לבחינה לפני ראש הקהל דשם, אשר היה בוחן אותם אם הם לומדים וגדולים בתורה די כל צרכם. וראש הקהל הלזה היה עם הארץ ובור ריק ולא ידע מה דקאמרי רבנן כלל, אך היה לו מח חריף מאד, וכל רב שהתייצב לפניו לבחינה היה שואל אותו שאלות וקושיות של בורות ועם הארצות מתוך חריפות גדולה מאד, עד שלא מצאה ידם להשיב לו על שאלותיו, וכך פסל אותם מלהתקבל שם לאב"ד.

וכאשר היה ברצון רבינו זי"ע להתקבל שם לרב ואב"ד, היה גם הוא צריך לעמוד לפניו לבחינה. כאשר נכנס אל בית ארמונו והתייצב לפניו, שאל אותו ראש הקהל: "האתה זה ראבינער שפירא אשר רוצה להיות כאן רב?"

השיב לו: "כן, אני הוא".

שאלו ראש הקהל: "האם אתה למדן ויכול ללמוד?"

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

בזמן הבריסקע'ר רב היתה תקופה שכמה גבירים ירדו מנכסיהם, שאלו אותו על כך, והוא הסביר שאם אדם מגיע בגלל העושר ל'וישמן ישורון ויבעט' הקב"ה מרחם עליו ולוקח ממנו את העושר. אז שאלו אותו - ומה עם ר' ברוך זלדוביץ? ---

את נסיון העושר - איזה עשירות היתה אצלנו! ועברתי גם את נסיון העוני - בעירום ובחוסר כל! ואני אומרת לכם: נסיון העושר הרבה הרבה יותר קשה!! ואני מברכת את כל הצאצאים שלי שלא יגיעו לנסיון העושר...

אז שאלו את הבריסקע'ר רב: ולמה ר' ברוך זלדוביץ ירד מנכסיו? הוא היה הרי בעל צדקה גדול, ולא התגאה?

ענה להם הבריסקע'ר רב: משל למה הדבר דומה, באוניברסיטה ישנם כל מיני פקולטות, פקולטה למשפטים, לפיזיקה, כימיה, רפואה, בכל פקולטה לומדים חמש שש שנים - אנחנו עמלים בתורה, והם דוגרים על החומר חמש שש שנים. ומה עושה סטודנט מחונן, עילוי, שתוך חצי שנה גמר את כל החומר של פיזיקה? מעבירים אותו לפקולטה של כימיה, שיתקדם הלאה.

אדם ירד לעולם הזה בשביל לעמוד בנסיונות, ויש כל מיני פקולטות, יש פקולטה של נסיון העושר, ויש פקולטה של נסיון העוני. ישנם כאלו שצריכים שבעים שנה בשביל לעבור את נסיון העושר, וישנם כאלו שצריכים שבעים שנה בשביל לעבור את נסיון העוני. אבל ר' ברוך זלדוביץ היה עילוי! הוא עבר את נסיון העושר בכמה שנים! ועכשיו העבירו אותו פקולטה לנסיון העוני!

(נחל אליהו)

בזמן הבריסקע'ר רב היתה תקופה שהיו כמה גבירים גדולים שירדו מנכסיהם, שאלו אותו: מה זה ועל מה זה? אמר להם הבריסקע'ר רב: נסיון העושר זה כמו סכין חד, אפשר לעשות איתו דברים טובים, לקצוץ ירקות, לקלף, אבל אם נותנים אותו לילד, הילד מתחיל לחתוך את האצבעות, ומה עושה האמא שלו? היא לוקחת לו את הסכין! הילד מתחיל לבכות, אבל זה לטובתו!

כסף - עושר, זה סכין חד, אפשר לעשות איתו הרבה דברים טובים: לפרנס אלמנות, עניים, יתומים, לתמוך בתורה, אבל אם אדם מגיע עם העושר להרגשה של 'כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה' הוא מתחיל להרגיש גאווה, 'וישמן ישורון ויבעט' - הוא חותך לעצמו את הנשמה! מה עושה הקב"ה? מרחם עליו ולוקח ממנו את העושר!!

שאלו את הבריסקע'ר רב: ומה עם ר' ברוך זלדוביץ? ---

מי היה ר' ברוך זלדוביץ? ברוסיה לפני יותר ממאה שנה, הוא היה העשיר הכי גדול, לכל הפחות בין השומרי מצוות. הוא היה תומך תורה גדול מאד, והיה מקורב לר' חיים בריסקע'ר ולבריסקע'ר רב. ואחרי המהפכה הקומוניסטית הוא הגיע לארץ בעירום ובחוסר כל - אני זוכר את הבת שלו, אמא של סבתא שלי, כשהייתי ילד קטן היא היתה זקנה מופלגת, אשה חכמה ומשכלת, היא היתה תמיד אומרת: קינדערלאך, קינדערלאך, עברתי בחיים

סגולות וישועות

הייתי לאחרונה אצל יהודי אחד, זקן בן 107 שנים שליט"א - לא האמנתי למה שראיתי! הלה בריא לגמרי, הולך על רגליו בלי שום משענת, אפילו ברילן (משקפיים) לעיניו אין לו. שאלתי אותו בהתפעלות מרובה: ר' איד, במה זכית לאריכות ימים כזו?

שיחה מרתקת שנאמרה ע"י הרה"ג ר' מאיר מיכאל גרינוואלד שליט"א

הראויה - דהיינו שלא לברך שום ברכה בהליכה כי אם במקום אחד, או בישיבה או בעמידה.

"כמו כן הייתי תמיד נזהר לברך מתוך הסידור, כי המברך בעל-פה הרי מחשבותיו משוטטות בדברים אחרים, מה שאין כן המברך מתוך הסידור הרי בקל יוכל לכוון למה שאומר. ואפילו ברכת 'אשר יצר' וכדומה, ברכות שאמברכים אותן כמה פעמים במשך היום, עם כל זאת הקפדתי לאומן מתוך הסידור.

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך"

מוריי ורבותיי! הייתי לאחרונה אצל יהודי אחד, זקן בן 107 שנים שליט"א - לא האמנתי למה שראיתי! הלה בריא לגמרי, הולך על רגליו בלי שום משענת, אפילו ברילן (משקפיים) לעיניו אין לו. שאלתי אותו בהתפעלות מרובה: ר' איד, במה זכית לאריכות ימים כזו? וענה לי: "לדעתי, סיבת הדבר היא, כי מיום עומדי על דעתי הייתי זהיר מאוד לברך כל ברכה וברכה בכוונה

"והשלישית - כשבירכתי ברכה לא הוצרכתי לומר 'תפילת הדרך'".

שאלתי אותו: ילמדנו רבנו, מה כוונתם שלא הוצרכתם לומר 'תפילת הדרך'? וענה ואמר: "לדאבונו, אנשים מזלזלים בברכות ואומרים במרוצה מאוד כמי שנוסע בדרך, שאז צריכים לומר 'תפילת הדרך'... הייתי נזהר לומר מילה במילה, כדאיטא בשו"ע בהלכות תפילה, שהמתפלל יאמר כל מילה ומילה לאט לאט כמונה מעות, ולדעתי באותה זכות זכיתי לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות הגוף והנפש".

והוסיף הנ"ל ואמר לי: "הנה, בוא וצייר לעצמך, שאומרים לך כי גדול הדור עומד להגיע לביתך לעשות 'ביקור' - למשל, ה'חפץ חיים' זצוק"ל יגיע לביתך. כמובן שקודם לזה עושים כל ההכנות, ניקיון הבית, ומסדרים הכל שיהיה על הצד היותר טוב, ועומדים מוכן ומזומן לקבל פני אותו צדיק וגדול הדור וכו'.

"הגיע הזמן וה'חפץ חיים' נכנס לביתך, ער זעצט זיך אראפ (הוא מתיישב) ומתחיל לדבר אתך - בעל הבית. והנה, תוך כמה דקות הפלאפון שלך מתחיל לצלצל... היעלה על הדעת שבעל הבית יענה לפלאפון בעת שעומד לפני גדול הדור? ודאי שלא!

"בתורה הקדושה כתוב בסוף פרשת יתרו: 'בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך' - דהיינו כאשר מתפללים ומזכירים שמו של השי"ת, הרי הקדוש ברוך הוא שהוא מלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו בא אליך. וכי שייך בכלל שיהא ספק ספיקא לענות לפלאפון באמצע התפילה בעת שהקב"ה עומד אצלך?

"ומה עוד, שכאשר משובש בטלית ותפילין - הלוא בתפילין כתוב פרשת שמע, דהיינו שמקבל על עצמו שמאמין בהשי"ת שהוא אחד ואין בלתו, אם כן איזה פנים יש למי שמדבר בפלאפון עם התפילין שלו, הלוא החוצפה היא נורא נורא לפני מלכו של עולם, וכי זה נקרא מאמין בהשי"ת?

"כל אחד יצייר לעצמו שאדמו"ר או רבו מגיע לביתו, האם היה עונה לפלאפון בשעה שהאדמו"ר שלו היה מדבר אליו? הרי הגבאים היו טורפים אותו בפניו! על אחת כמה וכמה כאשר עומד בבית המדרש, בפלטרין של מלך, לפני הקב"ה, האם לא מגיע לקב"ה את הכבוד שנותנים לבשר ודם?..."

עד כאן תוכן השיחה ששמעתי מאותו זקן (אותו זקן הוסיף ואמר לי, בתנאי כפול, שאוסר עלי לפרסם שמו כי אינו רוצה שיבואו לבקרו. אמנם התיר לי לפרסם הדבר).

ויזכו לראות בנינים

מעשה נפלא אירע אצל יהודי אחד אשר המתין שנים רבות להיפקד בזרע של קיימא. בצר לו נכנס לגאון המפורסם מורנו הרב ר' חיים קנייבסקי שליט"א, ונפשו בשאלתו להיפקד בדבר ישועה ורחמים. ענה הגאון רבי חיים שליט"א: "עס איז דא א מצוה נישט צו רעדן ביים ליינען. אבער אזוי ווי ליידער איז עס נפרץ געווארן ביי מענטשן, איז עס מסוגל במיוחד געהאלפן צו ווערן. זיי זיך מקבל מהיום והלאה נישט צו רעדן ביים ליינען,

אפילו בין גברא לגברא, און אפילו בדברי תורה, ובזכות דעם וועסט דו געהאלפן ווערן (-בתרגום חופשי: יש מצוה לא לדבר בקריאת התורה. לצערנו העניין נפרץ, ולכן זה מסוגל להיושע! תקבל על עצמך מהיום והלאה לא לדבר אפילו בין גברא לגברא, ואפילו בדברי תורה, ובזכות זאת תיושע).

ברכת הצדיק נתקיימה במלואו, ובזכות ששמר פיו ולשונו מלדבר בעת קריאת התורה זכה כעת חיה ולאשתו בן.

והנה אותו בן אדם סיפר המעשה לחברו, וחברו לחברו, עד שהגיעו הדברים לאחד שאף הוא היה זקוק לזרע של קיימא. היה זה בליל שבת קודש פרשת כי תשא, בעת הליכתו הביתה מבית המדרש, שאז שמע מעשה זה, והחליט: 'חבר אני לכל אשר יראוך, וגם אני אצטרף לחברת 'שומרי פיהם ולשונם מלדבר בעת קריאת התורה', ואולי בזכות זאת יזכה לזרע של קיימא.

וכך הווה. בצפרא דשבתא, בעת קריאת התורה, סגר פיו לגמרי (הלה הוסיף, שהדבר היה קשה לו מאוד, כי היה רגיל לשבת בקביעות בקופקע אחת מדי שבת בשבתו, ועכשיו הסתכלו עליו - אה! ביזט מיר געווארן א פרומער (-נהיית דתי...), אבל הוא החליט שלא להתבייש בפני המלעיגים עליו!

הוא רצה לעשות לעצמו סימן ולדעת ההצליח ה' דרכו אם לא, על כן רשם לעצמו בפיתקא בזה"ל: "בשבת קודש פרשת כי תשא סיפר לי ר' משה מה שאמר הגר"ח קנייבסקי שליט"א אודות להיזהר לשמוע קריאת התורה בלי דיבור אפלו בין גברא לגברא, ובזכות זאת יזכה להיפקד בזרע של קיימא, ובעזה"ש"ת התחלתי למחרתו להיזהר בזה, כן יעזור השי"ת להלאה".

את הפתק הניח בתוך החומש שלו אצל פרשת כי תשא. והנה, ראו זה פלא: אחרי שנה בפרשת כי תשא נולדה לו בת למזל טוב. בדיוק באותו יום שקיבל על עצמו להיזהר בדבר זה, באותו יום לשנה שלאחריה עמד על הבימה, בשמחה ובטוב לבב, ונתן שם לבתו שנולדה לו למזל טוב.

הלה סיפר בהתרגשות, שכל הרואה ושומע יראה בחוש כי מן השמים מחשיבים מאד למצווה זו, ובפרט שהניסיון קשה עד למאוד, על כן בשכר זאת כנראה שומעים לתפילתם של אותם הנוהרים בזה, וכל אחד רואה בחוש נסים גלויים בעניין זה. הוא ביקש לפרסם דבר זה בקרב כל ישראל, למען יידעו דורותיכם כי שכרה הרבה מאוד על פי פעלו, להיפקד בכל מילי דמיטב.

אחד ממתפללי בית מדרשנו הביא דרשה מאת כ"ק אדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א, שדרש פעם בעין זה, ונעתיק פה כמה קטעים משם.

ידוע שבזוהר הק' ובעוד ספרים הק' הפליגו מאוד בחומר הדבר שלא לדבר בתפילה, וב'אמרי פנחס' מהרה"ק רבי פינחס מקאריץ ז"ע כתב שכוונת הזוה"ק היינו "מתחילת התפילה ועד סופה".

ועוד איתא שם בשם תלמיזו הרה"ק רבי רפאל מבערשיד צוק"ל, כי מי שנוהר שלא לדבר מתחילת התפילה ועד סופה הרי זה התיקון הגדול ביותר לימי השובבי"ם. וידוע שהרה"ק רבי

הגוף בהרבה, והיאך יקבל תיקון עליהן במה שנוהר שלא לדבר בתפילה, אלא על כרחך שמע מינה, כי עניין זה שלא לדבר בעת התפילה הוא גם כן א שווערער ניסיון, ועל כן הנזהר בזה בכל כוחו שלא לדבר במשך כל התפילה הרי זה תיקון גם לעבירות הקשות. והנה, יש לקחת בחשבון כי להתענות ולסגף איז אסאך שווערער (הרבה יותר קשה) ואחרי תענית הגוף נעשה חלש מאוד, משא"כ בסיגוף זה - להתאפק שלא לדבר משך כל התפילה - הגם שזה קשה מאוד, אבל כל אחד מיד אחרי התפילה נשאר בריא - געזונט און פריש.

ובפרט כאשר כל הציבור מקבלים עליהם שלא לדבר הרי זה נחשב פי כמה לתיקון גדול כאילו לא דיבר כמה ימים, כי גדול כוח הציבור הרבה פעמים יותר מכוח היחיד, וזהו א געוואלדיגער גרויסער כוח וסגולה שיתקבלו התפילות.

(מתוך עלון 'נקדישך' גליון יז)

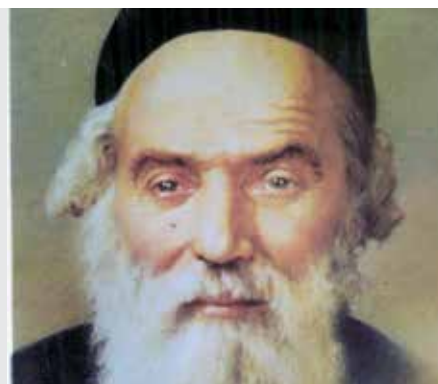
פינחס מקאריץ זי"ע היה דרכו להתפלל השכם בבוקר, והיה אומר כי רוצה להתפלל מוקדם כי אז האוויר עדין לא נתגשם מדיבורי האנשים שברחוב, שאז כבר נפגם האוויר. וכן משאר צדיקים ידוע שהקפידו מאוד שלא לדבר 'קודם התפילה', כי זה מאוד מסייע לכוון בתפילה.

"על אחת כמה וכמה שאין לדבר בשעת התפילה גופא", ולא עלתה על דעת הצדיקים הללו בכלל להזהיר את העם על זה, כי זה מילתא דפשיטא שאסור לדבר אז, וכל עניינם היה רק להוסיף קדושה על קדושה אפילו קודם התפילה.

"והגם שזה ניסיון גדול", כי בשעת התפילה הוא הזמן שכל אחד פוגש את חברו ורוצה לשוחח עמו, על כן היא הנותנת - כיוון שהניסיון הוא גדול כל כך על כן התיקון בזה הוא גם כן גדול מאוד. והראיה, כי בספרים הקדושים רואים שזה תיקון גדול לימי השבועיים - והלוא על עבירות כאלו צריכים להתענות ולסגף

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

האם טעם איסור לשון הרע הוא משום שזו מידה רעה? או משום הנזק והצער שנגרמים לזולת

הצטרפו אלינו ללימוד היומיומי בספר חפץ חיים

הלשון מאריכה ימים, ואם לא יגיע לגיל שבעים יהיה בכך חילול ה', שיאמרו הבריות שלמרות מה שפעל בעניין שמירת הלשון לא זכה לאריכות ימים. והוסיף, שאמנם עכשיו אין חילול ה' - אבל עדיין אין קידוש ה'. ואכן בהגיעו לגיל תשעים אמר שכעת יש קידוש ה' ועשה על כך סעודת מצווה.

בסדר הלימוד היומיומי מתחילים היום את ה'פתיחה', הבאה לאחר ההקדמה. ה'חפץ חיים' מבאר שם כי הטעם שאסר הקב"ה לדבר לשון הרע הוא מתוך אהבתו לעמו ישראל וְחָפְצוּ בְטוֹבָתָם, שקראם "בנים" ו"חלק ה'" ועוד ביטויי אהבה וחביבות כהנה וכהנה, ועל כן הרחיקם מכל המידות הרעות ובפרט מלשון הרע ורכילות.

נשאלת אפוא השאלה: האם גדר איסור לשון הרע הוא בכך שזו מידה רעה, כפי שמשמע מלשון ה'חפץ חיים' כאן? או שעניינו הוא הנזק והצער שנגרמים לזולת שעליו מסופרת הגנות. ב'ביאורים ומוספים' עומדים על חקירה זו, ומביאים כי אכן להלן מבאר ה'חפץ חיים' שהתורה הקפידה על לשון הרע משום שהוא מדה רעה, ואף אם לא יצא ממנו שום נזק, וכותב שכן מוכח מהרמב"ם ומרבנו יונה. אמנם מאידך, במקום אחר בהמשך כותב ה'חפץ חיים' כי מלבד זאת יש דין נוסף, מצד שגורם רעה לחברו בגופו ובממונו ומיצר לו ומפחידו, ואף שאין בעצם דבריו כל גנות. וישנן כמה נפק"מ להלכה בין שני סוגי האיסורים האלו, שיוזכרו אי"ה בהמשך הלימוד.

בסוף ההקדמה לספרו כותב ה'חפץ חיים', שכאשר הביא בספר את דברי הרמב"ם ושאר פוסקים, אף שיכול היה לפעמים לשנות את לשונם, לקצר או להאריך, כדי להקל על המעיין את הבנת הדברים, מכל מקום לא רצה לשנות את לשון הפוסקים שהדין נובע מהם.

בביאורים ומוספים של 'דרשו' מציינים טעם נוסף לכך, אותו הזכיר ה'חפץ חיים' בסוף הפתיחה (ארורין), וזו לשונו שם: "ואבקש לידידי הקורא, שאת זאת הפתיחה יקרא ויחזור ויקרא וכו', כי היא מלוקטת מאת הראשונים, אשר דבריהם קדושים וטהורים, בוערות כמראה הלפידים, ובוודאי שמרו את עצמן ממידה גרועה זו, ועל כן דבריהם פועלים מאוד בלב קוראיהן".

נראה שעל משקל הדברים הללו, אפשר לומר זאת גם על ספר ה'חפץ חיים' עצמו, שמלבד התועלת הגדולה שיש ממנו בידיעת הלכות שמירת הלשון - עצם הלימוד בו הוא סגולה גדולה להישמר מאיסורי לשון הרע, שהרי "דבריו קדושים וטהורים ... ובוודאי שמר את עצמו ממידה גרועה זו, ועל כן דבריו פועלים מאוד בלב קוראיהן".

ואגב נזכיר את המעשה המובא ב'ביאורים ומוספים', שכאשר היה ה'חפץ חיים' בגיל שבעים אמר, כי עד עתה היה שרוי בפחד שמא לא יגיע לגיל שבעים ויהיה בכך חילול ה', שהרי מבואר בכתוב "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב", ששמירת

מועד קטן דף ז

כיצד שייך צרעת בחתן הלא נמחלו כל עוונותיו?

מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע נותנין לו שבעה ימי המשתה

באה עליו הצרעת בכדי שיתעורר לתשובה ויתכפר לו. כך אירע אצל מרים הצדקת. כאשר היא, בדרגתה הגבוהה דברה במשה, מיד לקתה בצרעת. כי מרים קשורה לקב"ה ובעבורה הוא משנה את הבריאה. אבל אנשים פשוטים, שדיבור לשון הרע הוא חלק נכבד מחייהם, גסים הם מדי בכדי שיקבלו את עונשם כאן בעולם הזה. וכבר כתב הרמב"ם על הצרעת שאינה ממנהגו של עולם אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירם מלשון הרע (הלכות טומאת צרעת פט"ז הי"ג). מעתה אפשר לראות את הדברים בצורה הפוכה. החתן שזה עתה נמחלו לו כל עוונותיו, התעלה לדרגה גבוהה ביותר. הרי הוא עכשיו צדיק גמור, ולכן דווקא בגלל מחילת עוונותיו נעשה הוא רגיש מאד לעוון לשון הרע, ודווקא עכשיו הוא נמצא בסיכון יתר ללקות בצרעת.

(האדמו"ר מטולנא שליט"א - המה ינחמוני)

דברי הגמרא לגבי נגע בחתן צרכים ביאור, הלא חז"ל אמרו שהצרעת באה על אחת משבע עבירות, והחתן הרי מחלו לו על כל עוונותיו, ואיך יכול להיות שיימצא חתן שילקה בצרעת?

ותירץ ה"אמרי אמת", שמחילת עוונותיו של החתן לא יכולה להיות בדרגה גבוהה יותר ממחילת יום הכיפורים. גם ביום הכיפורים מוחלים לאדם על עוונותיו, אולם רק על עבירות שבין אדם למקום ולא על אלו שבין אדם לחברו. מסתבר אם כן שגם בחתן, אין המחילה מועילה לעברות שבין אדם לחברו, והלא הצרעת באה על עברות שבין אדם לחברו.

עוד אפשר לתרץ באופן אחר. הצרעת, הנתפסת אצלנו כמין מחלת עור, איננה כלל כזו. היא מחלה רוחנית, שבאה בעקבות עוונות, והיא כולה מחלה שמימית. כדי שאדם ייענש בצרעת הוא צריך הוא להיות בעל מדרגה, אדם עדין ובעל מידות. רק בגלל היותו איש מעלה הוא זוכה לכך שכאשר חלילה הוא חוטא,

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

תכין עצמך לכבוד שבת

קבל את 'גיליון 'לקראת שבת' שכבש את העולם היהודי
אצלך בתיבת המייל לפני כולם כל יום חמישי

סיפורים ופנינים מרתקים מחייהם של רבותינו הקדושים

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

האם ניתן לקרוא את המגילה בח' באדר?

גם בלילה.

ויש מהראשונים שכתבו, שבזמננו אין קוראים את המגילה לפני י"ד באדר. ולכל הדעות - סעודה, משלוח מנות ומתנות לאביונים, יש לקיים בפורים בלבד. ואם קרא לפני פורים, והזדמנה לו מגילה כשרה בפורים, יקרא את המגילה בברכה כרגיל.

[שו"ע תרפ"ז, משנ"ב כ רכב, שעה"צ לג, וביה"ל ד"ה יקראנה]

הנוסע לפני פורים למקום בו לא יהיה באפשרותו לקרוא את המגילה מתוך מגילה כשרה, יקרא אותה בציבור, ללא ברכה, ביום י"א, י"ב, או י"ג באדר. ואם מוכרח לצאת קודם לכן, יש אומרים שיקרא אותה - בשעות היום - מתחילת חודש אדר. ולצורך קריאה זו, יתכן שאין צורך בציבור של עשרה גדולים, אלא די בעשרה קטנים. וכמו כן, יתכן שצריך לקרוא את המגילה ביחידות

מדוע נשים חייבות במצוות הפורים?

זה; ועוד, שהנס נעשה על ידי אשה - אסתר המלכה.

אולם, כפי שנלמד מחר, יש הסוברים שנשים אינן חייבות בקריאת המגילה אלא בשמיעתה בלבד. ונחלקו הפוסקים אם לגבי נשים קיימת עדיפות לשמיעת קריאת המגילה בבית הכנסת ברוב עם, על פני שמיעת הקריאה ביחידות.

[שו"ע תרפ"ט, א, ומשנ"ב א; ביאורים ומוספים דרשו, 1, 3 67]

נשים פטורות ממצוות עשה דאורייתא ש'הזמן גרמן', ויש אומרים שהן פטורות אף ממצוות דרבנן שהזמן גרמן. אולם, במצוות הפורים - קריאת המגילה, משלוח מנות ומתנות לאביונים - לכל הדעות נשים חייבות, משום שהן נתקנו לזכר הנס שהיה בביטול גזירת אחשוורוש והפיכתה לטובה, ואף הנשים נושעו בנס

מאיזה שלב חייבים לחנך ילד לקריאת המגילה?

ובדרך זו, יש אומרים, שחובת החינוך לקריאת המגילה, תלויה במסוגלותו של הקטן לשמוע את קריאת המגילה בשלימותה; ויש אומרים, שהיא תלויה באפשרות הקטן עצמו לקרוא בשלימותה, כלומר, אף אם אינו מסוגל להתרכז בשמיעתה. ויש שכתבו שמצוה לחנך אף לקיום חלק מהמצוה, ולכן מחנכים את הקטן אף לשמיעת חלק מהמגילה.

[סימן תרפ"ט, סעיף א וס"ק ג; ביאורים ומוספים דרשו, 7]

קטנים וקטנות חייבים בקריאת המגילה מדין 'חינוך'. הגיל הכללי לחינוך למצוות עשה הוא החל מגיל חמש, שש או שבע, כשהדבר משתנה על פי רמת הבנתו של הילד, (ועל פי דברי הפוסקים במקורות שונים).

אולם, בנוגע לחלק מהמצוות הגדירו רבותינו את השלב בו הקטן כבר חייב בחינוך, על פי שייכותו לקיום המצוה; וכגון, בקידוש ובהבדלה - משעה שמבין את ענין השבת.

* בנוגע לדינו של בן עיר שהלך לכרך לפני פורים, או ששהה בו בפורים, וכן להיפך, ישנם דעות שונות וחילוקים רבים. לדעת המשנה ברורה דינו תלוי בעיקר במה שהיה בדעתו בעת יציאתו בנוגע למקום הימצאו בתחילת יום החיוב במקום שהלך אליו, ולדעת החזון איש הדבר תלוי בדעתו של בן הכרך בתחילת ליל י"ד, בהיותו בעיר, ושל בן העיר בתחילת ליל ט"ו, בהיותו בכרך.
* ט"ו באדר חל בחלק מהשנים בשבת, והוא מכונה 'פורים המשולש', משום שבערים ה'מוקפות', מתפרסות מצוות הפורים בשנים אלו על פני שלושה ימים: שישי, שבת וראשון.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

נקודות שחורות שנצמדו לאתרוג מחמת ריסוס חומר הדברה - האם הן פוסלות אותו?

של סוכות, בו המצוה היא מדאורייתא. והכתמים המכונים 'בלאט פלעק', או 'בלעטלאך', (כעין שריטות בגוון חום-אפור, שבעבר סברו כי הן מתהוות באתרוג מחמת נגיעת עלי העץ בפרג, ולכן מכונות בשם זה: "בלאט" = עלה) - אינם פוסלים את האתרוג אף כשהם בולטים מעט, וגם כשהם מפוזרים לרוב על פני כולו.

נקודות שחורות שנצמדו לאתרוג על ידי גורם חיצוני, כגון ריסוס חומר הדברה וכדומה - אינן נחשבות לשינוי מראה הפוסל את האתרוג. ויש שהורו, שאם הן נדבקו לאתרוג בראשית גדילתו, יש להחמיר לכתחילה.
וכתמים שהתהוו באתרוג מחמת משמוש הידים האוחזות בו - אינם פוסלים אותו; ויש שהורו, שאין להקל בכך ביום הראשון

[ביאורים ומוספים דרשו תרמח, 91-89]

הלוח היומי

י"ז בשבט | רבי חיים ב"ר יעקב פלאג'י זצ"ל, בעל מועד לכל חי, ברכת מועדיך, שו"ת חקקי לב, רוח חיים, חיים ושלום, פעולת צדיק לחיים ועוד ועוד

יום זה נקרא 'פורים סארגוסה', לזכר נס ההצלה שאירע ליהודים בשנת ק"פ, ב-12 הקהילות שבעיר סרגוסה-ספרד, כאשר בכל עת שהיה המלך עובר ברחוב היהודים, נהגו הקהילות לצאת ולברך את מלכם עם תיקי ספרי תורה אך ללא הספרים בתוכם. ובעקבות הלשנה למלך של המומר מרקוס שר"י, כמעט והרגם המלך, אך לאחר גילוי בחלום, אירע להם נס שהכניסו בהם את ספרי התורה מבעוד מועד... וביום זה נהגו יוצאי סארגוסה לקרוא את 'מגילת שאראגושנוש'.

יארצייט:

- תפ"ז: רבי בנימין ב"ר אליעזר הכהן ויטאלי זצ"ל, אב"ד רג'ו אמיליה-איטליה, בעל שו"ת הרב"ך, גבול בנימין, עת הזמיר ועוד.
- תצ"ח: רבי משה ב"ר שלמה מקיטוב זצ"ל, תלמיד הבעש"ט.
- תרט"ז: רבי יחזקאל ב"ר צבי הירש טאוב זצ"ל, מקוזמיר, בעל נחמד מזהב.
- תרכ"ה: רבי חיים ב"ר יעקב פלאג'י זצ"ל, בעל מועד לכל חי, ברכת מועדיך, שו"ת חקקי לב, רוח חיים, חיים ושלום, פעולת צדיק לחיים ועוד ועוד.
- תש"ע: רבי (מארי) שלום אפרים כהן זצ"ל, מזקני רבני תימן.
- תשע"ה: רבי אליעזר שלמה ב"ר מנחם זאב שיק זצ"ל, מוהר"ש, בעל שפת הנחל, תוך הנחל, שו"ת אשר בנחל ועוד.

יארצייט הגאון רבי חיים ב"ר יעקב פלאג'י - חיבר כ-80 חיבורים

כיצד לומר תוכחה

סיפר בנו של הגר"ח פלאג'י: הרגשתי אלף פעמים, שכאשר מו"ר אבי היה מוכיח לאחד, קודם שיתחיל לדבר היה שוחק ומראה לו שחוק הרבה ואז מדבר לו.

(תולדות החבי"ף עמ' 292)

בשעה שאנו רוצים להוכיח אדם מסוים (ואף את אחד מבני הבית או ילד קטן) נשתדל לדבר איתו בפנים שוחקות ולהוכיחו בנעימות, וכך הדברים יתקבלו על לבו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il